

عنوان مقاله:

پلیس و آینده نگری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش انتظامی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی مظفری - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی

خلاصه مقاله:

آینده نگری، آینده شناسی و آینده پژوهی از مفاهیمی است که در دهه های اخیر بیشتر به کار رفته و سرمایه گذاری های انسانی و مالی قابل توجهی را در کشورهای پیشرفته و بعضا در حال توسعه، به خود اختصاص داده است. عدم انفعال در آینده، برنامه ریزی های آگاهانه و مشارکت فعال در ساختن آینده، از فوائد پرداختن به این عرصه های مطالعاتی بوده و لذا اسلام نیز آینده نگری را ضروری دانسته، مبانی و روش های آن و همچنین عوامل آینده ساز را تبیین کرده است. در مورد روش آینده نگری، تفکر و تحلیل گذشته نگر بسیار، بررسی همه سونگر وضع موجود، بررسی روزهای کلان، روش دلفی، مطالعه راهبردها،... را توصیه کرده اند، که هر چه حیطه پیش بینی محدودتر باشد، احتمالات دقیق تر خواهد بود. در پیش بینی هایی که آینده شناسان و استراتژیست های مشهور دنیا گمانه زنی کرده اند، علاوه بر فرصتها و ظرفیتهای توسعه، تهدیدها، چالش های و تنش هایی در زمینه های امنیتی برای جوامع پیش بینی شده که مشکل حفظ اسرار، پی جویی هویت ها متمایز در مقابل جهانی سازی، حدود جغرافیایی، رویکردهای متفرق برای مدیریت امنیت ملی و داخلی، پیچیدگی و سازمان یافتگی جرائم و تعارض بین عدالت و ثبات، از جمله آنها می باشد. با توجه به تحولات پرشتاب و تغییرات سریع در حیطه ماموریت های پلیس در جامعه خودمان، نیروی انتظامی ضرورتا بایستی گام هایی جلوتر از زمان برداشته و از هم اکنون آمادگی های لازم برای مواجهه با ناامنی های احتمالی آینده را احراز کند. این مقاله درصدد بیان مقدمات برای احساس ضرورت اتخاذ و ایجاد ساز و کار موثر برای آینده پژوهی در امور انتظامی است.

کلمات کلیدی:

آینده پژوهی، آینده نگری، آموزش آینده، آینده شناسی، آینده مدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1310114>

